

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon két
soronként 5 kr-ával
számítanak.

A kormány és a kiegyezés.

Debrecen, márczius 22.

Nagy baj, hogy a szomszéd Ausztriában hajba kaptak a németek a csehekkel a nyelvrendelet miatt. Az utóbbiak most már mindenütt keresik az alkalmat, hogy üssék a németeket, kik viszont a politikai élet kisebb-nagyobb tüszurásaival kedveskednek a cseheknek, kik valóságosan dühöngnek a nyelvrendelet kibocsátása miatt.

Ebből az áldatlan harezból nemcsak Ausztriára, hanem mi ránk is hárul kellemetlenség, mert késlelteti a kiegyezést. Az előjeltektől ítélve az osztrák parlament május 1-jéig nem fogja elintézni a kvótakérdést. Ez pedig a határnap, melyen túl a magyar kormány sem tehet egyebet a provizorium meghosszabbításánál.

Nem tudhatjuk, vajjon a magyar országgyűlés különböző pártáryalatai elfogadják-e a provizorium meghosszabbításáról benyújtandó javaslatot, bár a jelen körülmények között sokkal jobb lesz egy meghosszabbított szerződés, mint egy fejletlen állapot.

A magyar kormányban azonban bizhatunk. Bánffy bárónak és társainak nem csak szerencsés keze van, hanem politikai érettsége is. A legválságosabb körü-

mények közt is megfeleltek feladatuknak s a mit magukra vállaltak, azt teljesítették is becsületesen. Nagy vívmányok vannak nevükkel összekötve s bármit mondjon is az ellenzék, a legszebb alkotásokat hozta létre az a miniszterium, melynek értékét az is növeli, hogy kicsinyes birálatok nem tudták lelohasztani öntudatos munkásságukat.

A kormány már most is komolyan foglalkozik a kiegyezés akadályaiival. Nem kicsinyel semmi veszedelmet, de nem is kiált ott tüzet, hogy csak felkavart port lát, mely a friss szellő szárnyára kapva elsodor. Bizik a sikerben, anélkül, hogy győzedelmét gyermekhahota közt időelőtt hirdetné. Tudja, hogy a kormánynak egyik legnehezebb kötelessége a kiegyezési kérdés Magyarországot érdeklő részének helyes megoldása, de el van határozva nemcsak a munkára, hanem arra is, hogy az ország jogait megvédelmezi a szomszéd állam esetleg megkísérlendő tulkapásával szemben.

A politikai élet sikerei nem bombasztokban nyilvánulnak, hanem tettekben. Szavakkal, hangzatos frazisokkal nem építjük meg a haza boldogságát, de még a kiegyezést sem. Ehhez munkás hazaszeretet kell, mert közgazdaságilag oly fontos a kvótakérdés,

kogy annak helyes megoldása, vagy ismételt elodázása sok haszonnal, illetve kárral jár.

Ezt a kárt akarja az országtól elhárítani a kormány, mely a kiegyezés végleges megállapításán fáradozik. Fáradtságának hiszszük meg lesz kívánt sikere s az ország látni fogja, hogy a kormány egész igyekezetével azon volt, hogy a *megmenthető megmentse, a meglevőt megtartsa, s ahol lehet újabb kedvező helyzetet teremtsen.*

Konez Ákos.

— **Vihar a Reischratban.** Négy hónapi szünet után ma nyílt meg újra a Reichsrath és pedig roppant botrányokkal. Elnöknek dr. Fuchs katolikus néppártit választották, a tavalyi alelnököt. Alighogy elfoglalta székét, kitört a vihar. Schönerer és Wolfner egymásután kiabáltak:

— Hálátlan! Tagja volt a tavalyi *gazelnökségnek.*

— *Fegyházba való!* Börtönbe vele!

— Elköveti a legnagyobb gaztettet!

— Megszegte az alkotmányt! Schönerer kijelenti, hogy nem törődik az elnök engedélyével; de *indítványozza: mondja ki a Reichsráth, hogy Fuchs Viktor jelenlegi elnök gazember, börtönre megérett.* (Óriási derultság.)

Az elnök szavazásra boesátja az indítványt, mely mellett őt Schönerer párti szavazott. Az elnök a szavazás eredményét ünnepélyesen kihirdette.

TÁRCZA.

A gyűrű.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája.

Irtá: Konez Ákos.

Nem tudta, mit tegyen. A gondok, gondolatok úgy kergették egymást agyában, mint a szélvihar a nehéz felhőket zivatar idején. Nem látott sehol, semmi világosságot, kibontakozást. Ereiben a vér lázasan lüktetett s a gyötrődés, a fájdalom és aggodalom vaskapcsok módjára szorították szívét, mely eddig nem ismerte a szenvedést. Szeretett volna meghalni, de a szerencsétlent még a halál is kerüli. Öngyilkos akart lenni, de visszaborzadt attól a kis fegyvertől, melynek finom csöveiből kacagott rá a halál. Fázott, pedig odakinn rekkenő hőség volt s az ablak alatt virágzó lobelia fáradtan hajtotta le öblös kelyhét. Olyan csöndes volt környezete, mint a halál, mint az elmulás.

Egyszerre csak megeredtek könyei. A szép leány sirt sokáig, nagyon sokáig, míg csak alkony nem szállt a kertre. A felszerkenő hős esti szél egy fuvalma megérinté forró arcát s feleszmélt. A sirás

békét hozott szívébe. Felszarította könyeit s az előbb még kétségbeesett leány fel-emelkedett s elhatározta, hogy erős lesz, daczol a vésszel, mely le akarja őt tiporni.

Leült íróasztalához s a következő levelet írta:

Uram! Egy levelet kaptam és én megvetem Önt. Megvetem, mert Ön elfeledte, hogy nem csak egy árvával, hanem egy büszke nővel áll szemközt. Amennyire szerettem önt azelőtt, annyira gyűlölöm most. Ön gyáva és jellemtelen egy személyben. Több szavam Önhöz nincs az életben...

Lezárta a borítékot s nyugodt szívvel küldte a levelet rendeltetési helyére.

* * *

A főváros egyik elite báljában mindenkinék feltűnt egy fiatal pár. A leány szőke és kékszemű volt, a férfi ábrándos és barna. Mindig együtt táncoltak s azok, kik figyelték az ifju párt, észrevették, hogy a leány gyöngéden simult a szép férfihez.

Ella jegyese volt Fehér Istvánnak, kinek multjáról keveset tudtak a budapesti társaságban. A vidékről származott

fel a fővárosba és elegáns megjelenésével csakhamar nyitva álltak előtte a legelőkelőbb szalonok.

Ellával egy budai táncmulatságban ismerkedett meg. A leánynak tetszett a fiatal ember s lassan-lassan arra a meggyőződésre jutott, hogy Fehér Istvánt szereti.

Lehet, hogy ez a szerelem azért fejlett ki nála oly hamar, mert egyedül állott a világban, szülői elhaltak s ő öreg nagynénjével visszavonult a világtól. Az öreg kisasszonynak különben is esodálatos nézetei voltak a házasságról. Azt tartotta, hogy boldogabb az, a ki nem köti le magát a férfi szeszélyeihez. Erre a filozofiára azonban valószínűleg az indította, hogy pártában maradt. Haragudott a férfiakra s nem egyszer mondta Ellának, hogy a szerelem haszontalanság és egy pohár kávé többet ér, mint száz férfi vallomása.

Ella azonban másképpen vélekedett a szerelemtől, mióta Fehér Pistát megismerte s egyáltalában nem volt hajlandó nénije filozofiáját követni.

Pedig talán mégis igaza volt az öreg kisasszonynak, ki megmosolyogta a sze-

Egy szép felirati javaslat.

Debreczen, márczius 22.

Kola János dr. városunk II. kerületének országgyűlési képviselője a képviselőház igazságügyi bizottságának pénteki ülésén egy a Zsigárdytól eltérő felirati javaslatot terjesztett elő, mely ugy formai szépségénél, mint a benne kifejezést nyert eszméknél fogva méltán megérdemli figyel münket.

Kola János dr. ékesszólása ismeretes városunk nagy közönsége előtt. Ez a felirati javaslat is azt bizonyítja és mi azt mondjuk a fővárosi lapok nagy többségével, hogy a magyar nyelv erőteljes szépségét az eszmék gazdaságával csak ritkán láthatjuk oly szerencsésen egyesítve, mint a Kola János dr. gyönyörű felirati javaslatában.

E fényes elaboratumot látva, midőn igaz tisztelettel üdvözljük városunk orsz. képviselőjét ezen hazafias érzéssel megírt felirati javaslat elolvasása alkalmából, egyben közöljük az egész felirati javaslatot olvasóink igaz gyönyörűségére:

*Felsőges Császár és Apostoli Király!
Legkegyelmesebb Urunk!*

Ezer osztendeje annak, hogy a magyar nemzet e földön a magyar államot megalkotta a vérrel pecsételt pusztaszeri szerződés, melynek államalkotó és fenntartó alapeszméje a fejedelm és a nemzet jogainak és kötelelességeinek kölesönössége. Ez az eszme a keresztyénnyé lett magyar államra első szent királyunk megkoronázásával csak tökéletesebb kifejezésre jutott abban, hogy a szent korona az államhatalom szinbulomává, minden talpalatnyi földbirtokosa a szent koronának tagjává, a törvényhozó és kormányzó hatalom részesévé, az állam külhatalma megóvásának és emelésének is harezosává lett.

Ez alapon fejlődött és szilárdult meg 800 éven át azoknak az időknek szellemében az a rendi alkotmány, melynek védőszárnyai alatt a magyar nemzet egy tatárpusztulás után újra felépítkezni és szervezkedni, majd a honfoglaló Árpád nemzetiségének kihalta után, választott királyainak jogára alatt hatalmával három

tengerig terjeszkedni birt, s századokon át Európa keletén a tudományok és műveltségnek is fákiyavivőjeképp szerepelt.

A világhódító ozmán hatalom áramlatától megrohantva s a Kelet virágzó államainak példájára végelepusztítással fenyegetve, — hála őseink bölcs körültekintésének — a kölesönös védelem ezéjából kötött szövetség útján, de állami önállóságának fentartása mellett szent István koronáját a hatalmas Habsburg dinasztia fejére tette, mely után mégis három századon át kellett élet halál harezot folytatnia egyfelől a nyugodt keresztyén államainak védelmezésében, míg csak ez a veszedelem Isten és a szövetség segítségével el nem mult fölöttünk; másfelől saját állami önállóságának védelmében, mely csak az időről-időre vérrel kivított békekötések s legutóbb az 1790/1-ik évben hozott és királyi esküvel szentesített törvényekben biztosítva szállott át reánk.

Idők folyamán a fejlődés örök törvényei szerint a legtökéletesebb emberi alkotások is elavulnak s meg kell ujulniok.

A XIX-ik század kezdetével az emberiség történetének új korszaka nyílik, a népek milliói kiáltanak szabadságért, s erre a középkor feudális alkotásai sorba halomra dőlnek, a szabad államban a a szabad föld és a szabad nép eszméi jutnak diadalra s ez alapon a társadalom ujja alakul.

Hálás emlékezettel ismerjük el, hogy hazánkban ezeknek eszméknek diadalára nagy szellemek önfeláldozással fél-századon át küzdöttek, míg e diadalt nekik és nekünk meghozta az 1848-ik évi tavasza, midőn vívmányait a karok és rendek 1847/8-ik évi utolsó országgyűlése törvénybe iktatta, a főrendiház elfogadta, Felsőged dicső emlékü elődje, V. Ferdinánd jó királyunk pedig 1848. április 11-ik napján szentesítette, s ezzel a magyar államnak a modern irányu fejlődés útját második ezredévének kezdetére megnyitotta.

Hálás kegyelettel ünnepeljük tehát ma, ötven év után e napot, mint születésnapját az 1848-iki törvényeknek, amelyen a századok „oly sok viszáljai között“ meg-megszakgatott s most újra egyesített magyar állam önállósága minden külső kifejezésével, ugy a megifjodott állam népképviselőletén alapuló parlamenti kor-

mányzata biztosítva lett; amelyen a nemzetnek kiváltságolt ezrei — e kiváltságokat önként lerakva — a nép millióit nemcsak hogy a föld szabaddá tételével a jobbágyság köteleke alól feloldották, de magukhoz emelték és az alkotmány sáncaiba befogadták; a törvény előtt való egyenlőséget, a közteher viselést megszabták, a vallás szabadságát helyreállították, a gondolat szabadságát a sajtó és gyülekezés szabaddá tételében megállapították s lerakták a közszabadságoknak és a nyugot-európai civilizált államok családjában való szabad fejlődésnek minden biztosítékait.

Hálás kegyelettel járulunk e nemzeti ünnepnapon Felsőged legmagasabb trónja elé, mert Szent-István koronájának felvételével ez áldásos 1848-diki törvények szilárd alapjára lépve s a hatalmas jogára alatt álló többi országok és tartományok népeit alkotmánynyal boldogítva, a két szövetséges állam között való közös érdekű ügyek elrendezését létesíteni, azután a külső és belső béke megóvása mellett, hű magyar nemzete iránt való atyai szeretetének folytonos megnyilatkozásaival, harmincz éves parlamenti működésünk folyamán a magyar államnak ama 48 iki alapon való kiépítésére, megszilárdítására, szellemi és anyagi felvirágoztatására alkotott törvényeink szentesítésével, a szentesített törvényeknek ragyogó példaként szolgáló tiszteletben tartásával és hűséges végrehajtásával közremunkálni méltóztatott.

Fogadja Felsőged megszokott atyái jóságával, legkegyelmesebben ez ünneplés alkalmából hálás érzelmeinknek, szentelt személyéhez és fenséges uralkodó házához való törhetetlen ragaszkodásunknak ezt az őszinte, örömteljes kinyilatkozását; fogadja Felsőged az alattvalói hűségnek e megnyilatkozását tőlünk, akik soha meg nem szününk könyörögni a fejedelmek és népek sorsát intező bölcs isteni Gondviseléshez, hogy Felsőgedet és királyi családját nemzetünk boldogítására és dicsőségére hosszú boldog élettel áldja meg!

Kik egyébiránt alattvalói hódolattal és legmélyebb tisztelettel vagyunk

Cs. és A. királyi Felsőgednek

legalázatosabb szolgálói

a Magyar- Horvát- és Szlavon-országok országgyűlésének főrendei és képviselői.

relmes szív bohó álmait, mert a keserű tapasztalás mindig jobb mester a veszélyeket még nem ismerő szerelmes szívnél.

Ella már beleképzelte magát a boldogságba, midőn majd a Fehér Pista felesége lesz. Agyában szines jövőt rajzolt maga elé s előre örült, midőn majd kikaczagja az öreg kisasszony aggodalmait. Elgondolta, hogy irigyelt asszonya lesz a világnak s boldog lesz ama férfi mellett, ki a lányos mamáknak becézgetett kedvence.

Fehér Pista meg azalatt, míg Ella róla álmodozott ott uivarolt Miczinek, a kávéházi tündérnek, aki sem ábrándos nem volt, sem szép, mint Ella. Hanem okos volt és kevésbé becsületes. A háló-jába tévedő fiatal embert nem eresztette ki abból. Pedig a jeggyürü már ott ragyogott a fehér Pista ujján s már csak egy-két nap választotta el attól a naptól, midőn Ella az övé lett volna.

Miczi azonban nem egy könnyen engedte ki kezéből Fehér Pistát. Elhatározta, hogy csuffá teszi. Cselhez folyamodott tehát s addig-addig hízelt Fehérnek, míg az jeggyürüjét átadta a

leánynak, ki gyermekes örömmel huzta azt ujjára. Es e pillanatban mintha megváltozott volna az előbb még félénk és tartózkodó leány. Átadta magát Fehérnek, kinek elbódult a feje, midőn karjai közt látta a leányt, ki eddig nem is hallotta megmézes-mázos szavait. Elfelelte Ellát, el, hogy tiszta, szüziés ártatlan jegyese van, belerohant a veszedelembé s csak akkor ébredt fel, midőn már késő volt ébredés és megbánás egyiránt....

És még a bűn, a gyalázat diadal-maskodott, addig az ártatlanság jegyeseért imádkozott.

Fehér Pista, mikor hazatért, s ki-aludta mámorát, gondolkozni kezdett. Akkor jutott csak eszébe, hogy jeggyürüje ott maradt a Miczi ujján. Felöltözött tehát és elrohant a leányhoz, ki kaczagva fogadta s midőn Fehér a gyürüt kérte, sajnálkozva jelentette ki, hogy ölje bár meg, de a gyürüt nem adhatja vissza többé...

Fehérrel felfordult a világ, majd hazarohant, hol újabb esapás várt reá. Ott feküdt asztalán az Ella levele, melyről fentebb tettünk említést.

A mint Ella levelét elolvasta,

maga is érezte alávalóságát s gyalázatos játékát a legtisztább szerelemmel. Százszor is felkelt, hogy elmegy volt menyasszonyához s lábaihoz borulva kér bocsánatot, de erőtlenség dől le székébe mert ismerte Ellát s tudta, hogy az nem bocsátja meg bűnös könnyelműségét sohasem.

Elmult egy-két év Ella, elfelejtette első szerelmét s férjhez ment egy derék jó emberhez, ki rajongásig szerette őt. Ella boldog volt, betelt minden vágya, minden öröme. Most is ott játszik a park fűszőnyegén szőke kis fiával, ki alig látott két tavaszt s mégis oly okosan csi-csereg anyjával.

Az anya szent örömét a kertajtó nyikorgása zavarja meg. Amint oda néz Ella, egy elzüllött embert lát azon belépni Ugy tetszett neki, mintha látta volna ezt a férfit valahol. Védőleg emeli fel magához gyermekét, ki megijedve simul anyjához, midőn meglátja a játékát megzavaró idegent.

Amint közelebb lép az idegen már nem oly félelmes. Szomorú arcán könny-cseppek futnak végig, leveszi kalapját és

A debreczeni gazdasági egyesület 1897. évről szóló jelentése.

Debreczen, márczius 22.

A debreczeni gazdasági egyesület hivatásának tudatában a múlt, 1897-ik évben is töle telhetőleg iparkodott megfelelni feladatának és úgy anyagilag mint erkölcsileg támogatni a magyar mezőgazdaság ügyét.

Nagy eredményeket ugyan nem mutathat fel múlt évi működésével, de ezt a legjobb akarat mellett sem teheti, mert nagy eredmények elérésére sajnos, úgy erkölcsileg, mint anyagilag nincs az egyesületnek ma még elég erős alapja, támasza és befolyása.

Mindazáltal nem mondható a lefolyt év sem meddőnek, mert az egyesület úgy az országos gazdasági mozgalmakban, valamint a saját hatáskörébe tartozó ügyekben elég tevékenységet fejtett ki.

Az egyesület múlt évi nevezetesebb működése az 1897. év január és február havában rendezett népszerű nyilvános gazdasági előadásai. Ezen előadásokat az egyesület felkérésére, részben a gazdasági tanintézet tanárai, részben külön szakférfiak tartották és pedig Kerpely Kálmán gazd. tanint. tanár a „Korai takarmánynövények termesztéséről”, Ferenczy Ferencz gazd. tanint. tanár a „Sertésvésztről”, ifj. Sporzon Pál gazd. tanint. tanár a „Petroleum motorok gazdasági jelentőségéről”, Szabó Lajos az új léta és debreczeni szőlőtelep vezetője, ny. vinczellér iskolai igazgató „Homoki szőlő telepítéséről” tartottak szakszerű előadásokat.

Ezen előadásokat különösen a szőlő telepítésére vonatkozót összesen mintegy 400-an hallgatták végig, sőt az utóbbit meg is kellett ismételní, illetve e tárgyról még egyszer kellett értekezni, mert az első előadásról a hely szűke miatt sokan kimaradtak.

E népszerű gazdasági előadások mindegyikére emelték az egyesület tekintélyét és anyagi-erkölcsi sikert eredményeztek, hogy az egyesület meglelégedéssel tekinthet vissza a működésére.

Második nagyobb szabású működése volt az egyesületnek május havában a Hortobágyon csikóversenynyel egybekötött lódíjazás, melyet az egyesület a lótenyész

bizottsággal karöltve rendezett s melyen szintén nagyszámu érdeklődő közönség jelent meg.

Ónagyméltósága Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter mai látogatása alkalmával a gazdasági egyesület kiküldöttjei által képviseltette magát a miniszter ur kíséretében a Hortobágy és Pallag megtekintése alkalmával.

A nyáron fellépő aratási mozgalmakkal szemben az egyesület nem tartotta szükségesnek állást foglalni, mert a mozgalmak az egyesület hatáskörén belül alig voltak érezhetők, mint a gazdasági egyesületek országos szövetségének tagja részt vett az egyesület az első szövetségi nagygyűlésen kiküldöttjei által s egyuttal anyagilag is hozzájárult a szövetség támogatásához.

Végül a gazdasági népszerű előadások újból való életbeléptetését határozta el s egyuttal felirt a nagyméltóságu földmívelésügyi miniszteriumhoz, hogy ötlet e törekvésében anyagilag is támogatni kegyeskedjék.

Az előadásokkal kapcsolatosan tanulmányi kirándulások tartását is tervbe vette és amennyiben azt az 1898. év viszonyai megengedik, úgy az előadásokat, mint a kirándulásokat nagyobb szabásuan kívánja rendezni.

A tagok számának szaporítására nézve pedig a tagok közt szétosztandó és a város közönsége közt is elterjesztendő aláírási iverk folytán reményel eredményeket elérni.

Ami az egyesület belső működését illeti, tartatott az évben 1 közgyűlés, 8 választmányi gyűlés és 8 értekeztet.

Az egyesület pénztáráról illetve vagyoni állapotáról Muraközy László egyesületi pénztáros külön jelentésben számolt be, melyből e helyen csak a következőket említjük fel.

Bevétel az 1897. évben 136 frt 78 kr.

Kiadás „ „ „ 434 frt 51 kr.

Az egyesület vagyoni állapota az 1897. év végén 8042 frt.

A számadások megvizsgálására kiküldött bizottság, a számadásokat rendben találta s a közgyűlés Muraközy Lászlónak a felmentést megadta.

Ami a taglétszámot illeti, az az 1897. év végén következő volt:

Alapító tag . . . 85

Evdijas tag . . . 78

Osszesen 163

Jövő évi munkarendünkben, úgy mint eddig, első sorban is tagjaink érdekét fogjuk szemelött tartani s azokkal úgy a mezőgazdaság, mint a közzgazdaság nevezetesebb eredményeit részint szakelőadásokban, részint tanulmányi kirándulásokban és értekezleteken ismertetni fogjuk.

A fenyegető agrárszocializmussal szemben az egyesület a maga hatáskörében mindent el fog követni, hogy a bajon segítsen, a meenyiben e bajok Debreczen mezőgazdasági viszonyait veszélyeztetnék.

A tervbevett tanulmányi kirándulások és gépbemutatók oly alapon lesznek rendezve, hogy az azokon való részvétel az egyesület minden tagjára nézve lehetőleg kevés áldozattal legyen hozzáférhető.

Az egyesület a jövőben szélesebb alapra kívánja fektetni működését és ennek elérhetésére első sorban tagjait kéri fel, hogy a taggyűjtés munkájában segítségére legyenek és élénkebben érdeklődjenek az egyesület ügyei iránt.

Kelt Debreczen, 1898. évi márczius hó 13-án.

Vácz János,
elnök.

Rickl Antal,
alelnök.

ifj. Sporzon Pál,
titkár.

SZINHÁZ.

Crampton mester.

— Ujházi Ede vendégfellepte. —

Ujházy Ede tegnap folytatta a vasárnap este megkezdett vendégjátékát Hauptmann híres színművében a Crampton mesterben. A mester új darabban és új színpadon játszott s művészetével ismét elkápráztatott.

Hauptmann, a ki Sudermann mellett egyik legnagyobb alakja az újabb német irodalomnak, ebben a színművében egy művészlélek hányódását írja le. Crampton, talantum, de az ital megölte benne az akaratot. Komponál hatalmas képeket, de a paralízis progressívában szenvedő ember remegő kezéből kihull az ecset. Pedig érzi magában a nem mindennapi hivatottságot. Kílátszik ez modorából is. Fensőbb-séggel beszél. Készül is egy-egy nagy munkára, de nincs ereje arra, hogy azt végrehajtsa. Meséje alig van ennek a darabnak, Hauptmannnak úgy látszik nem volt más célja, mint rajzolatát adni az elzúllott művész-léleknek.

Hauptmannnak ez a terve ám csak azon esetben sikerül, ha Crampton mester olyan lángeszű művész személyesítőre talál, mint a milyen Ujházi. De Ujházi csak egy van. És a tegnapi tökéletes Crampton mesternek alkalmasint hiába keresnök párját az összes európai színpadokon. Az első felvonásban a műteremben csupa kedély Crampton mester. Geniálitás, játszi kedv és szeretetreméltó könnyelműség nyilatkozik meg benne. Örül, hogy jön a herezeg. Ezért tanítványával foghegyről beszél, még a leányáho is fensőbb-séggel beszél, az alsóbb rendűekhez kissé goromba. Füttyörésgyet, ugrál, majd mephistó képet akar festeni, de nincs türelme. Eldobja az ecsetet és ismét füttyöl és bolondoz. Így várja a herezeget. A második felvonás elején is rózsaszínű arccal jár kél Crampton, de midőn megtudja a nevető portástól, hogy a herezeg egy másik tanárt látogatott meg s ő utána nem is kérdezősködött, Crampton, mintha mellbe legyintették volna, meginog, majd sápadtan, mereven bámul maga elé. Ujházi annyi természetességgel rajzolta a csúldott mester alakját, hogy megmedvesedtek a szemek. Remek jelenet volt az, mikor megtudja, hogy minden elveszett, műter-

segítséget kér, Ella nézi nézi hosszan az elzúllott embert, majd előveszi erszényét s kalapjába tesz néhány forintot.

A siró ember megköszöni, majd lázasan kap a hófehér kezek után s göresös zokogás közt esőkolja azokat. Éllának meg a lelkében egy kép jelenik meg, mely sokáig volt az ő szívében. Igen! ez a férfi Fehér Pista, az ő egykori ideálja, aki őt majdnem az oltár előtt csalta meg s akit elzúllott, eltaszított magától.

Igen! én vagyok — felelé az ágról szakadt ember. Ne féljen tölem. Keservesen megbűnhődtem gaztettemért. A megcsufolt szerelemnek kegyetlen a bosszúja. Mikor levelét megkaptam, főbe akartam löni magamat, de a beestelen ember rendesen gyáva is szokott lenni és kiesett kezemből a gyilkoló fegyver. Azóta napról-napra lejjebb sülyedtem. Voltam már börtönbe is, mert nem akartam dolgozni, loptam és embert öltem. A börtön levegője megviseit s pár hónap mulva a bennem pusztító tüdővész sirba tesz. Csak egy vágyam volt még, halálom előtt látni Önt, kinek annyi fájdalmas órát okoztam. De hallom, hogy boldog, nagyon boldog és aki boldog az megboesát a szerenesét-

lennek. Eljöttem, hogy magam halljam bocsanatát s akkor azután nyugodtan adom át a földnek nyomorult életemet.

Ella résztvevőn nézett egykori udvarlójára s csak annyit tudok mondani: megboesátok. De többet nem is értett volna a szerenesetlen ember, mert az Ella jósaága annyira meghatotta; hogy ott elvesztett boldogsága előtt összerogyott s mikor az elősiető eselések felemelték, az egykor daliás Fehér Pistából már elszállt a lélek.

Ella megsiratta a tévedőt és eltemette a bűnbánót. Midőn koporsóba tették zsebében egy aranygyűrűt találtak, melybe az Ella név volt bevésve. Egy elrongyolódott papírba volt téve, melybe ennyi volt írva: Megölte őt egy viharos téli estén, mert nem akarta az Ella gyűrűjét visszaadni.

Ez a Ó Miezi volt a kassziros leány, kit néhány év előtt átszurt szívvél találtak meg szobájában, de gyilkosát nem találták fel sóhasem . . .

Az eljátszott szerelemnek bosszúja rettenetes!

mét elkótyavetyélik, állásától elesapják a tanítványától utiköltséget kér leánya számára, ő maga pedig beburkolózik a lebernyeges köpenybe, fejébe vágja kidölt-bedölt puha fehér kalapját és elhagyja a műtermet. Bucsuja leányától és a műteremtől mélyen megindító. Harag és önvád, szeretet és komolytalan gyűlölet egyesülnek lelkében. Ujházi mesteri játéka a vergődő művészlélek elváltozásait megragadó színekkel mutatta be. A negyedik felvonás legfényesebb jelenete volt, mikor már az elzúllás állapotában a csapszék kanapéján álmodozva gitározik s egy olasz dalt dudol, mely a ragyogó ifjúságra emlékezteti. A költői álmodozások régióiból kiragadja a sivar valóság. Jönnek a szobafestők, akik czégért akartak vele pingáltatni. Alku után leitatják. Még egy fényes jelenet következik ezután. Mikor eljön érte a tanítvány és szolgál. Crampton minden pillanatban elfelejti, a tanítványa nevét, de mikor ez a leányáról kezd beszélni, szégyenérzet fogja el és a két szobafestőt, akik ismét megjelennek, hogy elhívják, egyszerűen kiparancsolja a szobából.

Az ötödik felvonásban mikor a tanítványa diplomatikusan rávezeti, hogy a saját műtermében van, Ujházi az elkeseredett bohemből, aki előbb még harcban állott a társadalmi és világrénddel egyszerre megbékül. Szívére öleli a leányát és a tanítványát, a kinek a nevét sem tudja. Minden szava, minden mozdulata bevégzett művészre vall. Szinte elfelejtünk tapsolni Belekerültünk a hangulatba, hogy ez nem játék, hanem valóság.

Ujházi mellett *Halmi Margit, Fenyéri, Vidor*, játszottak kiválóbban.

(U.)

Petőfi.

Ira: Rácz Lajos.

A Kárpátoknak fenyves sziklaorma
Örömköltést visszhangozva zeng —
A magyar tenger kéklő hullámfodra
Zsongó dalt susogva, csobogva reng.
S hogy összegyűlnek férfi, gyermek, asszony
Remény a szíven, biztató remény . . .
Egy ima esendül annyi ezer ajkon
Dicső jövődő rózsás reggelén.

Óh! ötven évre jóleső örömmel
Mily boldogság, hogy visszanezhetünk —
Ámbár csapás, bu omlott ránk özönnel,
Isten csudája létünk, életünk!
Addig halálos álomban a nemzet —
Most élve él, de mennyi vész után!
Fáradt erője tűzben, lángban edzett —
Ujjászülette harcok viharán!

Csodás, regés idők! Hinnéd: mese csak!
Gyermekek győztek nagy, erős hadon —
Lány, beteg, öreg harcot vittanak
Zimankós télben, égető napon.
Szabadság! érted folyt ki annyi vér!
Elhullt a nemzet színe, legjava —
Kik lelkesülve küzdöttek szent ügyért,
Mehaltak ők . . . feltámadt a Haza!

A nemzet, melynek már sirvermet ástak
Phoenix madárként újra ébred . . .
Kik lombossá tévők a száraz ágat:
Övék a fa gyümölcs-érdeme!
Mi széles uton kömlyüszterrel járunk,
Hol ötven éve volt még zord vadon —
A bézre ösvényt törtök, melyre hágnak . . .
Övék az áldás ez ünnepnapon!

Óh, jöjjetek hát! Szítsuk fel a lángot,
Szent Vestatizét a honszerellemnek —
Szívükben is az lobogott, az lángolt . . .
Utódink is attól lelkesednek!
. . . S pendüljön a lant, zendüljön a dal meg,
Mondjanak a költők hősi regét!
Száljon a hír szét: „Mégse halt meg,
Él a magyar nép, áll Buda még!”

S ha látta már a világ büszke arczod,
Borulj a földre Nemzetem! zokogj —
Mint gyermek, akit mostohája tartott,
Édes szülője sirjánál szokott!
Aztán töröld le könnyező szemed,
Némítsd el szíved jajongó sebet —
Foglalj imádságba egy drága nevet,
Félistened: Petőfinék nevét!

Mert gyöngé lantnak zsongó szava hívta,
Dicső csatákra vitte a magyart —
Végso tusáját is mellette vivta,
S a lanttal együtt tört ketté a kard!
S a holt remények fájó korszakában
A tépett húrú lant adott vigaszt —
Gyógybalzsamot a lassu sorvadásban . . .
S később virágot sziklán az fakaszt!

Pedig nem is élt már akkor a dalmok —
Véres csatatéren halva maradt —
Betelve vágya: mit kért, megóhajtott:
Fújó paripáknak lába alatt!
Bizonyosság adni vesznie kellett —
Sirját se tudjuk, pusztá elhagyott . . .
De szava közzén egyre visszaengett,
Szent az örökség, mit reánk hagyott!

Nem földi kincs az, ezüstből aranyból,
Nem drága gyöngyök jéghideg soka —
Tűz, láng lobog ki minden röpke dalból,
Életelhellő énekek sora!

Igy mint a mesés ó-kori királyok
Emlékét, bár mulnak évezredek,
Megőrzik a csodás kőrákások . . .
Dalból építé ő dicsőbb jelet!

S a Fáraóknak büszke pyramissa,
Mit rabigába görbedt nép rakott —
A Mammonoknak szikla-szobra, sirja
A porba omlik, honnan támadott . . .

Mind semmi, törpe! Mind hitvány porhalom!
Csak a tiéd, az tündöklő, örök!
Bár földje tested moh-lepte sirhalom,
A lelked itten él a nép között . . .
S míg déláb lesz áldott mezeinken,
S míg a pacsirta dalra dalt zeneg —
És míg magyar vér csörg ereinkben:
Petőfi nem hal, nem hal soha meg!

Gyászrovat.

† **Dragota Ignáczné temetése.** Ma délután ment végbe Dragota Ignáczné végtisztessége. A temetésen óriási közönség vett részt s a városi tanács is testületileg volt jelen a közbeesülésben állott urnó gyászszertartásán.

† **Halálozás.** Özv. csepei Zoltán Ferenczné szül. fületincei és lóoki Keltz Erzsébet, ugy a saját, mint gyermekei, Ilona férj: özv. éresokalyi Fényes Gyuláné, Sándor, és számos rokonai nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti forrón szeretett leánya, illetve testvérük csepei Zoltán Annának f. é. márczius 18-ik napján, délután 5 óraker a halotti szentségek ájtatos felvétele után életének 36-ik évében, tüdősorvadásban történt gyászos elhunytát.

A boldogultnak hült tetemei f. é. márczius 20-án d. u. 3 és fél óraker fognak a szt. Andrásról címzett sirkert kápolnájában beszenteltetni és Székelyben, a családi sirboltba f. hó 23-án d. u. 3 óraker örök nyugalomra helyezettetni.

Az engesztelő szent mise áldozatok f. é. márczius hó 22-én d. e. 9 óraker a szent Ferenciek templomában fognak a Mindenhatóknak bemutatattani.

Pozsony, 1898. Márczius hó 18.
Áldás és béke poraira!

† **Ehunyt matróna.** Ismét egy derék magyar nőt, egy gyermekeit hön szerető anyát ragadott ki a halál az élők sorából, özv. *Kálmánchey* Ferenczné egy agg urinó

mehalt. A boldogultban *Kálmánchey* Mór mezőrendőrkapitány édesanyját gyászolja. A halálesetről a család a következő gyászjelentést adta ki:

A legmélyebb fájdalomtól lesújtva tudatjuk szeretve tisztelt édes anyánk, nagyanyánk, szép anyám, illetve anyósunk, testvérünk, sógornónk felsőkubinyi Meskó Terézia özv. Kálmánchey Ferencznének élete 80-dik, özvegységének 51-ik évében folyó márczius hó 21-én éjjel történt gyászos elhunytát, A megboldogultnak hült tetemei Kis-Csapó-utca 387-ik számú háztól folyó hó 23-án d. u. 3 óraker fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre az elhunytak rokonait, barátait és jó ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1898. márczius 22-én. Testvérei: Meskó Zsuzsanna Moesz Adolfné, Meskó Rozália özv. Puchy Pálné. Sógornője: özv. Meskó Pálné Bölke Matild s ezeknek gyermekei. Gyermekei: Kálmánchey Mór nejjével Bakkó Erzsébettel. Kálmánchey Rudolf nejjével Sziklay Eszterrel. Unokái: Kálmánchey Irén férjével dr. Tüdős János-sal, Kálmánchey Zoltán. Kálmánchey Kálmán Kálmánchey Erzsike, Kálmánchey Katinka, Kálmánchey Irénke, Kálmánchey Margit. Dédnokája: Tüdős Klára. Béke hamvaira!

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzártá mindennap d. u. 2 óraker csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Éthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. fővárnyszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 óraker, ünnepnapokon d. e. 11 óraker.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

DEBRECZENI ELLENŐR.

1898. április 1-ével új előfizetést nyitunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Április hóra	1 frt — kr.
„ 1-től május 31-ig	1 „ 67 „
„ „ június 30-ig	2 „ 50 „
„ „ decz. 31-ig	7 „ 50 „

Kérjük azon t. cz előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejár, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig úgy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket velünk közölni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen.

Ottó kir. herczeg és Dajna Bandi.

Ottó kir. herczeg érdekesen bizonyította be, hogy érdeklődik a magyar népdal iránt. Említettük, hogy a mult hóban az udvari bála *Apponyi* gróf magyar főudvarmester kívánságára Debreczenből táviratilag invitálták föl a *Magyar* testvérek bandájának kis bögösét: *Dajna Balogh* Bandit.

A kis bögös rögvést fel is húzta a paszomántos mentéjét és sarkantus esiz-

máját, a hóna alá vágta az ő drága kis bőgőjét és utazott föl — az udvari hátra. A lapok megírták, hogy Dajna Bandi ott muzsikált az udvari bálban a Berkes bandában, de már azt nem írták meg, hogy milyen effektust csinált.

Pedig a királyi hercegek figyelmét nem kerülte el a kis bőgős. El-elhallgatták a muzsikáját és a kérésükre szóló is elhuzott egy pár jó debreczeni nótát. Czégért nem ütöttek ezeknek a nótáknak, talán nincsenek is úgy elterjedve, mint a Budapesten megrendelésre készült nóták. De most is beigazult a jó régi példaszó, hogy jó bornak nem kell czégér.

Ottó királyi herceg felismerte a debreczeni nóták szépségét, amelyek olyan megragadóan hangzanak a Dajna Bandi kis bőgőjének hurjairól, hogy a ki hallgatja nem tudja, hogy sirjon-e, vagy nevesse, a nyakába ugorják-e a világnak, vagy táncoljon mint a veszekedett f. . e.

Ottó királyi herceg a nemzeti kaszinóba rendelte Dajna Bandi és hallgatta a muzsikáját sokáig. Különösen megtetszett neki a debreczeni nóták közül a Barna legény... című. Meg is kérdezte magyarul:

— Kinek a szerzeménye ez a nóta?

Dajna Bandi felelőlegesen a szemé és szerényen szolt:

— Az enyim, kérem aláson...

— Küldje el ezt a dalt, kérem zongorára átírva.

Dajna Bandi megígérte ezt. A mint hazaérkezett átíratta a „Barnalegény“ című nótát zongorára és elküldte Bécsbe Ottó királyi herceg címére. A válasz megérkezett ma. Egy gyémánt mellű. — A királyi hercegi korona alatt nagy O betű gyémántból kirakva. A küldeményhez a következő levél volt mellékelve:

Wien am 19 März. 1898.

Euer Welgeboren!

Seine k. und k. Hoheit der durchlauchtigste Herr Erzherzog Ottó haben die Kompositionen entgegengenommen und übersenden zum Andenken beiliegende Busenadel.

Der Obersthofmeister

Erzherzogs Otto.

(Olvashatlan aláírás.)

Dajna Bandi most a legboldogabb ezigány a Kárpátok bérezeitől egészen a Nilus partjáig, sőt azon is túl. A boldogságát növeli, hogy meghívták muzsikálni a pozsonyi lóversenyekre is. Így a debreczeni kis bőgős udvari muzsikussá nőtte ki magát. Mondja még valaki, hogy a ezigány nem csinál karriert!

(U.)

— **Küldöttség a polgármesternél.** Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ma fogadta az orsz. díjnok egyesület helybeli fiókjának küldöttségét, melynek nevében Márk Endre ügyvéd mint fiók egyesületi elnök terjesztette ama kérelmet elő, hogy a városi díjnokok részére kilátásba helyezett fizetés javítását ő nagysága mielőbb eszközölni kegyeskedjék, még pedig a díjnok egyesület és tagjai érdekeinek megfelelően. A küldöttséget, melynek tagjai Orosz Endre és Debreczeni Aladár voltak, nagyon szívesen fogadta a kir. tanácsos polgármester nagy figyelemmel hallgatva Márk Endre elnök kimerítő előterjesztését és kérelmét kilátásba

helyezte úgy a fizetésjavítás mielőbbi teljesítését, mint a küldöttség másik kérését is amennyiben kijelentette, hogy a míg egy felől ezentul csakis egyesületi tagokat fog kizárólag városi díjnokoknak fölvenni, másfelől a jelenleg kilátásban levő fizetés javításnál csakis az egyesületbe már belépett tagokat fogja részesíteni. A kir. tan. polgármester átvévén az előterjesztett kérelmeket magába foglaló emlékiratot, a küldöttséget a legszébb remények és a legjobb ígéretek mellett bocsátotta el, biztosítván őket az egyesületök iránti állandó jóindulatáról. A fiókegyesület tagjai körében a kir. tanácsos polgármester ur ígérései a legnagyobb örömet keltették, mert látják, hogy áldozataik és buzgalmokuk már is meglesz a kívánt eredménye.

— **Bőjti istentisztelet.** Az ágost. hitv. ev. templomban szerdán d. u. 3 órakor Materny Lajos főesperes tart bőjti predikációt.

— **Jótevény alapítványok.** Egy igazi emberbarát, a kit mint debreczeni birtokost nálunk is sokan ismertek, hunyt e. 68 éves korában e hó 15-én Tiszafüredenl Buday Sándor volt az, kinek testvére Buday József itteni birtokos négy év előtt ugyancsak március 15-én halt meg hirtelen halállal. Buday Sándor róm. kath. vallású, nőtlen, magánzó volt; önvédelmi harezunk őt mint 18 éves ifjút találta s mint huszárhadnagy küzdötte végig a forradalmat. Mint annyi sok jeles hazafi, ő is fogságot szenvedett az arádi várban, honnan kiszabadulva, kereskedelemmel és mezőgazdasággal foglalkozott; legközelebbi rokonságát képezte nagynénjének két unokája, rokonságban állott továbbá özvegy Buday Józsefnével, néhai öcsésének nejével és a Király Ferencz dr. családdal. Az elhunyt Buday Sándor humanus gondolkozású ember volt, igen szerény életet élt, köztiszteltben és becsülésben állott s jelentékeny vagyonából, melyet rokonságának hagyományozott, nem feledkezett meg a jótevény czélokról sem. Végrendelésében ugyanis intézkedett, hogy hagyatékából a tiszafüredi kórháznak 1000 frt, az erdélyi EMKE-nek 2000 frt, a debreczeni Egyetemnek 1000 frt, a tiszafüredi kath. elemi iskola tanítóinak 3000 frt, az ottani ref. elemi iskola tanítóinak 500 frt, az ottani elemi iskolába járó kath. szegénysorsu gyermekek felségélyezésére 1000 frt, a budapesti honvédménházban lakó honvédeknek 500 frt, a tiszafüredi kath. templom belső szükségleteire 1000 frt, a tiszafüredi tűzoltó-testületnek 500 frt, valamint összes eselédjeinek egy évi bére kifizetessék. Ezenkívül a Tiszafüreden felállítandó polgári iskolára hagyta a tiszafüredi lakóházát és kertjét, valamint készpénzben 50.000, az ötvenezer forintot. Ily nemesen gondolkozó férfit ritkaság számba megy a mai világban s megérdemli, hogy úgy az egyesek, mint a felsorolt intézetek és testületek áldják a kitünő emberbarát emlékezetét. Béke lengjen porai felett!

— **Egy földünk kitüntetés.** Szilágyi Sándor II. éves bölcsész, Szilágyi Bálint ügyvéd fia, a debreczeni kollegium és a zenode volt kitünő növendéke, nem rég jeles sikerrel tette le a budapesti tud. egyetemen a középiskolai tanári alapvizsgát. A szépreményű ifju husvétkor Olaszországba utazik az Eötvös kollegiummal.

— **Felolvasás a szőlőművelésről.** A gazdasági egyesület mind inkább látogatott szakelőadásai közül szombaton délután tartotta meg Barna Balázs a szőlő metszésről tanulságos előadását. Az előadás során a felmutatott szőlőtökeken gyakorlatilag mutatta be a metszési módokat, a különböző metszés nemek előnyeit és hátrányait. — Ismertette az előadó a különböző művelési módokat. A tőke alakja mindig terebélyre alakítandó a metszés által az alacsony szőlőművelésnél, a metszés terv szerint teljesítendő. Ismertette, illetve bemutatta az előadó a metszést a szőlő egy éves korától kezdődőleg. Az előadás végeztével Váczy János gazdasági elnök felkérte a megjelenteket, hogy március hó 26-án szombaton délután 3 órakor a Homokkertben Torday Gábor ur szőlőtelepén megjelenni szíveskedjenek, ahol Barna Balázs a metszési módokat gyakorlatilag fogja bemutatni.

— **A városi dalárda és az öreg honvédek.** Az öreg honvédek március 15-iki estélyének fényét tudvalevőleg a városi dalárda nagyban emelte a hazafias közreműködésével. Az öreg honvédek most a városi dalárda nagyérdemű elnökének Márk Endrének hosszabb levelet adtak át, amelyben megható szavakban köszönik a városi dalárda közreműködését.

— **Tolvaj cseléd.** Zickler Joaehimék hatvan-utczai lakosok néhány napra eltávoztak és a lakásukat rábízták Biri Mária cselédre, a ki olyképp sáfárkodott, hogy összeszedte a ruhaneműt és eladogatta. A hűtlen cselédet a bíróság kezére adják.

— **Fertőtlenítés a Hortobágyon.** Emlegettük, hogy a Hortobágyon teljesen szünnőfélben van a sertésvész. A tanács határozatából, a földművelésügyi miniszter rendeletéhez képest, a Hortobágyon a három sertésállást most fertőtlenítették s így a sertés zárlatot végre föloldhatják.

— **Hajléktalan leány.** A késes utcán kóborgó leányt találtak a rendőrök. Lesoványodva, éhesen csavarogott a szegény teremés. Dessmayer Marinak hívják, mindössze 12 esztendő, ér-mihályfalvi. A rendőrség hazaküldi a szegény kis leányt, hogy el ne vesszen a nagy város utcáin.

— **Felhívás az Iparos Szaktársakhoz!** Arra való tekintettel, hogy a marosvásárhelyi ipar- és kereskedelmi kamara az Iparos-kör elnökségét ez évben is megkereste oly czélból, hogy a végvidékeken lakó különben magyar ajku székely gyermekek közül ezuttal is többet kíván városunkban iparos tanonezul elhelyezni: bizalommal kérjük fel úgy az iparos kör t. tagjait, valamint városunkban lakó összes önálló iparos szaktársainkat, hogy a kik Székely fiukat tanonezul elfogadni hajlandók, azok legkésőbbben f. év május 1-ig az Iparos-kör elnöke Serly Edénél írásban vagy szóval jelentkezni szíveskedjenek. — Az Iparos-kör elnöksége.

— **Hej Dobolló, Dobolla!** Verő Györgynek, az alkalmi színműírónak, legutoljára a 48-as időkből kellett darabot írni. Nevezett író társ úgy van már a színdarab szerkesztéssel mint az ügyes snájder a kabátzabással, van nála raktárou mindig divatos portéka. Mert fő, hogy divatos és alkalmi legyen, az érték, a belés az ilyennél rendszerint mellékes. — Verő György ilyen ihletetés között írta meg a Debreczenben is többször adott 1848. darabját, melyben egy alapos tévedést s felületes megbotlást is megörökített. Nevezetesen darabja színhelyének a romantikus s vadvirágos Székelyföldet tette meg és abban is a jó rhabonbános, pogányos hangzású Dobolló községet. Mert a mappára vetvén tekintetét

Verő, hogy látta a Dobolló nevet a kis fekete pont mellett, gondolta, ha ez nem székel, akkor a fenyővizet sem a székel ember iszogatja. Holott tévedésnek lett az áldozatja, mert mint a kolozsvári Ellenzék egy szemfüles tudósítója kiderítette, Dobolló tiszta oláh mokány falu, hol 48-ban sem lakott egyéb oláhnál. És hol még ma sem beszél arra kukkot sem magyarul az oláh bíró. Hej Dobolló, Dobolló! Persze így jár az, a ki ösmeretlen mappáról szerkeszti össze a szindarabját.

— **Felülfizetés.** Az 1848/49-es honvédek által a magyar szabadságnap félszázados évfordulója alkalmából márczius 15-én tartott táncszüneti estélyén a pénztárnál következő felülfizetések folytak be:

Debreczeni dalegyelet működő tagjai 20 frt, özv. Kaeskovics Ivánné urnő, Benedek János dr. 5-5 frt. K. A. ur 4 frt., Dankó Mihály, Knoll Rudolf urak 3-3 frt., özvegy Dragota Ignáczné + özv. Komlóssy Imréné. özv. Hegyi Mihályné urnők, Fehér Ferencz dr., Foktényi Vilmos, Harangi Sándor, Hegedűs Pál dr., Kertész István, Király József, Komlóssy Arthur, B. Nagy János, Szunyogh Albert, Pápay Mihály, Thaly Kálmán urak 2-2 frt. Herczeg János, Péter Pál urak 1 frt 50 kr. Balla Károly, Bartha Béla dr., Berkes János, Boldog István, Dézsi Lajos, Gebauer Károly, Boross Testvérek, Lengyel Imre, Nagy Bálint, Nagy Lajos, N. N. Szabó László, ifj. Szabó László, Tóth Lajos, Törő Imre, Vetéssy Béla 1-1 frt. Egy valaki 63 kr., Bánóczy Mariska, Bekecs Bénéjammné urnők, Balogh Károly, N. N. urak 50-50 kr., P. J. ur 40 kr. Összesen 90 frt 03 kr. Fogadják a fentnevezett urnők és urak az egyület nevében hálás köszönetünket. A bárendező bizottság.

x A Pénzügyi Utmutató hiteles sorsolási szakközöny, naponkint kapható lapunk kiadóhivatalában és Mendelovits Lajos tőzsdéjében. Ára 3 kr. A Lendvay Sándor által szerkesztett „Pénzügyi Utmutató“-t a nagymélt. m. kir. belügyminiszter ur 1888. évi 32,495. számú körrendeletével mint hiteles sorsolási lapot és teljesen megbízható szakközönnyt, az összes törvényhatóságok pártoló figyelmébe, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter ur 1889. évi 341. sz. határozatával, mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közönnyt a pénzügyi tisztviselők figyelmébe és a nagym. m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 1892. év 11,043. sz. rendeletével a hazai közforgalmu vasutak figyelmébe ajánlotta.

x A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipőfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csuznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkóránál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő háziszerré jó eredménnyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter-féle Horgony-Liniment“ kérendő és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelni.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Stambulov gyilkosa — megvan.

Budapest, márczius 21. Bukarestből sürgönyzik, hogy Buzilban elfogták Baecin Baster ruhakereskedőt, akiről azt állítják, hogy ő gyilkolta meg Stambulov volt bolgár miniszterelnököt.

A tápló-szt.-mártoni lázongás.

Budapest, márczius 21. Ma kezdték tárgyalni a tápló-szt.-mártoni lázongást, amely abból állott, hogy Kubinyi György földbirtokost a falubeli munkások majd agyonütötték, amiért az aratási munkálatokhoz jászladányi embereket fogadott föl. E pörben 76 vádlott áll a törvényszék előtt, súlyos testi sértés és szándékos emberölés vádjá alatt. A tárgyalás valószínűleg két hétig tart.

Uj iparvállalat Debreczenben.

Debreczen, márczius 22.

Mint már jelentettük, először a helyi lapok között, szélesebb alapokra fektetendő uj iparvállalat van keletkezőben a termékeny debreczeni talajon. Olyan nagy ipartelep, amelynek alapítása nem csupán még mindig gyöngé lábbon álló gyári iparunknak ad erős lendületet, hanem mezőgazdasági tekintetéből is meleg rokonszenvvel kell üdvözlönnünk az érdekében megindult mozgalmat. Mert a tervezett gyár kétségen kívül hatalmas fogyasztója lesz a debreczeni határ két legfőbb termelési cikkének: a búzának és a tengerinek s ily módon a gazda biztos és állandó piacot fog találni ezen uj vállalat telepén.

Felette örvendetes jelenség a gyár alapítási törekvésnél az is, hogy a kezdeményezők is mindnyájan debreczeniek s lehetőleg a debreczeniek támogatása mellett akarják a vállalatot létrehozni, hogy aztán a várható haszon is itthon maradjon mind.

Ezek előrebocsátása után kivonatossan ismertetjük a tanulmányozással megbízott küldöttség munkálatát, amelyet az uj ipartelep házagpótló voltáról és jövedelmezőségéről a szombaton tartott értekezlet elé terjesztett.

E küldöttség tagjai voltak: Berger Jenő, dr. Fejér Ferencz, Horváth István, Kohn Adolf, Kovács János, Nagy Jakab, Lusztig Dezső, Reichmann Armin, Riekl Antal, Szabó Zsigmond, Szakácsi András, Ungváry József és Weisz Sándor; tulnyomólag gazdák és kereskedők.

Ez a munkálat mindenekelőtt párhuzamot von Debreczen és a törvényhatósági joggal felruházott többi városok gyáripára között. Az összehasonlítás bizony fájdalmasan hátrányukra üt ki, mikor e tekintetben a jóval kisebb népességű Győr, Kassa és Pécs is sokkal előttünk jár.

A fentebb említett bizottság a mezőgazdasági malommal egybekötött keményítő gyár ezélszerűsége és jövedelmezősége tekintetében több oldalról szerzett be adatokat.

Legelőbb is egy volt debreczeni keményítő gyáros, — kinek a város belterületén levő gyárát a hatóság állította be, — Kohn Adol üzeméből vett adatok alapján megállapította, hogy egy 150.000 frt alaptőkével alakuló ilyen részvénytársaságnak naponkénti tiszta haszna legalább is 78 frt 75 kr-ra rug, vagyis évente, — csupán 300 munkanapot számítva, holott több van, — 23.625 frt tiszta hasznot eredményez az alaptőke 6 %-os kamatozásán felül, ami 16 százalékos felülosztaléknak felel meg.

Ezután meghallgattak egy vidéki tekintélyes keményítőgyár művezetőjét és részes társát, ki a fenti adatokat nemesak meg erősítette, de sőt feltétlenül kedvezőbbnek állította az eredményt.

Mindezek után pedig egy budapesti nagyobb és virágzásban lévő keményítőgyár technikai és kereskedelmi vezetőjét

hallgatta meg szakértőként, ki a hozamot illetőleg egy elsőrangú budapesti gyár termelési eredményének és az előállítás költségeinek utolsó 3 évi átlaga alapján szintén biztató számszerű felvilágosításokat adott.

A munkálat ezek után rámutat arra, hogy ezen jövedelmezőséget nem csupán a keményítő és csirizgyártás fogja biztosítani, hanem a vállalatnak több más előnye is lesznek. Nevezetesen: 1. a gyár maga állítaná elő a lisztet; 2. a keményítő fel nem dolgozott lisztet is szép nyereséggel értékesíthetné; 3., a vám örlelésből és darálásból naponta legalább 50 frt jövedelem van biztosítva az által, hogy a részvényesek között lesz a sertés-hizlalók és gazdák igen tekintélyes része.

Ezen itt felsorolt — és más hasonló gyárnál nem létező jövedelmi források az üzemköltséget majdnem egészen fedezik úgy hogy azon összeg, melybe más gyárnál a keményítő és csiriz előállítása kerül, — Debreczenben már szintén nyereséget képezne.

Mindezekon kívül nagy keresletnek fog örvendeni a keményítő és csirizgyártásnál származó hulladék, mint szarvasmarhák, sertések és szárnyasok tápszere. A keményítő szárító kamarák pedig főzelek és gyümölcsaszalásra kínálhatók a közönségnek.

Az általános gazdasági előnyök hangszólása után a jelentés áttért arra, hogy a gyárat már eleve buza és kukorica keményítő előállítására javasolják berendezni. Ez által egy uj, igen tápláló élelmszert: a Maizena-t is forgalomba hozzathatják.

Majd azon aggodalmakat oszlatja el a bizottság, mintha a gyár termékei nem volnának piac hiányában értékesíthetők. A textil iparnál, fehérneműek keményítésénél, papirgyártásnál, könyvkötészetben, dextrinek előállításánál mindig nagy mennyiségben használják a keményítőt. A csiriz kelendőségét főként a csizmadia ipar biztosítja.

A jelentés lelkes buzdítással végződik, amelynek utolsó sorai így hangzanak:

Nem szabad engednünk, hogy majd ide Debreczenbe is idegen tőke jöjjön gyáripari vállalatokat létesíteni. A legmagyarabb város közönségének első sorban kötelessége magyar gyáripárt teremtenie. Igyekezzünk is ezen t. Uraim, mert ezzel nemesak hazánknak, nemesak városunknak használunk hanem a magunk javára is cselekszünk. Vajha sikerült legyen ezen mozgalmunkkal a vállalkozási kedvet olyan pezsgésbe hozni, hogy sz. kir. Debreczen városa egész északkeleti Magyarországának és Erdélynek is főipari és kereskedelmi emporiumává váljék.

Irodalom és művészet.

* A „Magyar Könyvtár“-t, a Lamp I. R.-féle könyvkiadó ezeg e kitünő vállalatát, a közönség annyira felkarolta, hogy ezáltal lehetővé lett a füzeteket sokkal gyorsabb egymásutánban közrebocsátani, mint eredetileg tervezve volt. A csak mult decemberben megindult gyűjtemény ma már egész a 32. füzetig érkezett, s a ki végignézi az eddig megjelent számok jegyzékét, bizonynyal elfogja ismerni, hogy azok közt egy sincs, mely ne foglalhatna helyet minden művelt magyar család könyvtárában. A legutóbb szétküldött füzetek ezek: Murger és Barrière „Bohém-élet“ című híres színműve, Radó Antal fordításában. Tudvalevőleg ez az a dráma, melyből Leoncavallo operája merítve van; a nemzeti színháznak is az lesz egyik legközelebbi újdonsága. Béla király névtelen jegyzőjének munkáját a magyarok tetteiről is közrebocsátja a „M.

K., végtelen hasznos szolgálatot téve ezzel a történeti oktatásnak. Az Anonymus munkája Szabó Károly elhalt historikusunk fordításában jelenik meg, melyet Mika Sándor egyet. docens javított és látott el bevezetéssel. A 31. füzet megindul a „M. K.” új Molière fordítása, melyet bizonyonyal örömmel fognak látni mindenütt. E füzet „Dandin György”-öt adja Hevesi Sándor kiváló szépségű magyartanításában s ugyancsak az ő bevezetésével. Amint a felsorolásból látszik, a „M. K.” derekasan beváltja programját és méltó a legnagyobb népszerűsége. A legközelebb megjelenendő füzetek is igen érdekeseknek ígérkeznek: Flammarion „Csillagos Esték” ezimű könyve, Tóth Béla fordításában. Tóth Kálmán még eddig kiadatlan kitűnő vigjátéka, „A király házassága” Bourget három gyönyörű novellája Hevesi Sándor fordításában s végül Szabolcska Mihály egy versfüzete. A „Magyar Könyvtár” megrendelhető a kiadócégnél Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) udvari könyvkereskedésében Budapesten, VI., Andrásy ut 21. és minden hazai könyvkereskedőnél: egy szám ára 15 kr.

* **Magyar Bazar.** A Wohl Janka által kitűnően szerkesztett legrégebb és legjobb magyar divatlap: a Magyar Bazar márc. 16. száma pompás illusztrációkkal jelent meg. A szépirodalmi melléklet tartalma: A zsákmányul esett menyasszony. — Graphologia. — A nők munkaköre. — Nagyvilág, művészet, irodalom. — A borítékon: A tavasz első vadon virágai, Kunszt Jánostól. — Nyílt posta, az előfizetők levelezése, stb. — E számhoz egy iv regény melléklet, szabás-iv és kivágott párisi szabásminta van csatolva. A kitűnően szerkesztett divatlap megjelenik minden héten, ára negyedévenként 2 frt. Megrendelő cím: Magyar Bazar kiadóhivatala, Budapest, Ferenciek-tere 3.

* **Irodalmi Értesítő.** I. Ferenc József ő császári és királyi felségének félézredes uralkodása emlékeül a sz. missiók Gondnoksága 68 munkából összesen 500.000 kötetet és Fürich „Urvacsora” cz. művészi kivitelű olajnyomatból 10 0 példányt oszt szét. — Missióházat épített s e célra kiadja Menini érsek „Compendium Theol. Dogm. Gen.” és „Comp. Hermeneuticae ac Introductio in Libr. Ss. Script.” meg Dvorzák infulás prelátnak „Idézetek Tára” és „Citaten Lexikon” cz. munkáit. E 72 munka ismertetésére egy füzet jelent meg, melyet a magyar sajtószabadság ötvenedik évfordulója alkalmából kívánatra ingyen és portómentesen küld meg a „Havi Füzetek” kiadóhivatala Budapest, II. Donáti-u. 3.

CSARNOK.

Lakodalom után.

— Olasz novella. —

Írta: **Neera.**

13.

(Folytatás.)

Ebéd után Albert pihenőt tartott és hosszúszerű pipájára gyújtva, kezdett beszélni az üzleti dolgokról. Ezek voltak Mártha legkellemesebb órái, a ki csupa szemfűl volt és néma imádatlással csüggött ajkain.

De aztán Albert felkelt és azt mondta: Egy kis mozgást kell tennem. Botját és kalapját véve, elment és a patikába sietett a barátjaihoz. Mártha pedig télenül ült a székében. Néha varrt egy néhány öltést, átlapozta az újságot és ásítózott. Az órák végtelen hosszuknak tetszettek. Végül Apollónia is lefeküdt, miután több ízben kérdezte, hogy nem-e szolgálhat neki valamivel és halotti csend borult a házra.

Mártha álmos és fáradt volt, de azért bevárta a férjét. Ha azt hitte, hogy közeleg hazatérésének szokott ideje, az ablakhoz állt. Az aranyos augusztusi hold ragyogott a felhőtlen égen, a langy illat-terhes levegő fuvalma csokolta az arcát és szárnyain elhozta a szomszéd rétek illatárját.

Mit tett Albert oly soká, tőle távol? Miért habozott oly sokáig? Eleintén nyugodtan várt, később mind idegesebben járkált fel s alá a szobában.

Kínos mozdulatlansága aztán érzéki hallucinációvá vált. Öntudatlanul oldozta fel ruhájának kapesait és majd a vánkókra, majd a székek támlájára hajtotta a fejét, hogy egy szeretetteljes simogatás benyomását nyerje.

Szerelmi ábrándjaiba elmerülve, felbontotta a haját és arcára vontá annak fátyolát és beszívta illatát, saját nevét suttogva, melyet az ég visszhangja ismételt.

Albert többnyire úgy találta a pamlagra dőlve, halványan, mozdulatlanul és szemrehányásokat tett neki, hogy mért nem feküdt le.

Mártha nem felelt, hanem dideregve bujt az ágyba. S ha ilyenkor a férje karjaiba akarta zárni, kibontakozott és sirva fakadt.

Apollónia tétlenül álmot kerestél kipurult arczezal egy halmaz ócska vas limlom között.

— Mit keressz?

— A nagy láda kulcsát. Tán meg-
lelem itt.

Mártha átlépte a konyha küszöbét és leült az alacsony szalmaszékre.

Most gyakran látogatott el a konyhába és szeme órahosszakig követte a derék nőmber minden mozdulatát, azon töprenkedve, hogy lehet az mindig ily vig kedélyű, pirospozsgás és üde.

Tőle tudakolta Albert és családja multját.

Apollónia ugyan akkor jutott csak a családhoz, midőn Albert már husz éves volt, azért sok mindent tudott a gyermekkoráról. Tudta, hogy Albert egyszer majd megfult egy szilvamagtól, hogy so se akart iskolába menni. Albert gyermekruhái, könyvei és füzetek megannyi ereklyeszamba mentek, mert belőlük vélte megismerhetni férje eddigi életét. Szerette volna megkapni az említett mosóné tüzetes személyleírását, de ez a vágya nem teljesülhetett, mert Apollónia még akkor nem volt Orianiéknál.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A debreczeni kereskedelmi- és iparkamara értesítései.

A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége az alkalmazottai részére szükség-
lendő ruhaneműek biztosítása tekintetéből az 1898. év augusztus 1-től 1901. augusztus hó 1-ig, esetleg az 1903 évig való szállításra f. hó 31-iki lejáratl nyilvános árlejtést tart, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

A cs. és királyi közös hadügyminiszterium az 1898. évre szükség-
lendő 10,500 drb. oldalesakány, 435,000 drb. sátozólóp, 75,000 drb. nyelv nélküli csat beszerzésének biztosítása céljából f. hó 24-iki lejáratl nyilvános árlejtést tart, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

A minták a brümi, budapesti, gráci és kaiserebersdorfi felszerelési telepeken szer-
zethetők meg.

Debreczen, 1898. márc. 15.

Kereskedelmi és iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.
1898. márc. hó 18-án.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	121.50	122.—
„ vasuti beruházásiköt. 4 1/2%	—	122.—	123.—
„ koronajárdék 4%	—	99.40	99.80
„ regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.75	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%	—	122.50	123.—
Egységes államkötvény 4 1/2%	—	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4 %-os nyer.-sorsj.	—	142.—	143.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	383.50	384.—
Osztrák hitelbank részvény	—	364.30	365.—
Magyaripar- és keresk. bank. r. 103.	—	103.—	104.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	—	122.25	123.25
„ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	119.50	120.50
Magyar vörös kereszt-sorsjegy	—	10.30	10.80
Osztrák	—	20.25	20.75
Olasz	—	11.90	12.40
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.20
Jó-sziv	—	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.67	5.57
20 markás arany	—	—	11.74	11.78
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.04	12.08

Budapesti gabonátőzsde.

I. Készru-üzlet.

1898. márc. 21-én.

Buzaüzletben ma szilárd volt a hangulat a kiálat kedvező volt, a kereslet jó. Elkelt 23.000 mm. nagyobbára magyar áru 5 krral drágább áron.

Egyébb gabonaneműekben esekély volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 300 mm. 77.5 k. 13.25 forinton, 100 mm. 77 k. 13.15 forinton, 200 mm. 77 k. 13.15 forinton, 100 mm. 76 k. 13.10 frton, 100 mm. 73 k. 12.15 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat esőndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.05 — 9.07
„ márcz.—apr.	12.15 — 12.16
Rózs márcz.—apr.-ra	8.54 — 8.56
Tengeri máj.—jun.-ra	5.35 — 5.37
Zab márcz.—apr.-ra	6.42 — 6.44

A holnapi előadást kivételesen 7 órakor kezdik.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 172.

Bérlet szünet.

Holnap, szerdán, 1898. március hó 23-án

Ujházy Ede vendéjátékaul bérletszünetben:

Constantin abbé.

Vigjáték 3 felvonásban.

Személyek:

Constantin abbé	—	—	Ujházy Ede.
Jean, keresztfia	—	—	Tanay F.
Lavardens Paul	—	—	Vidor D.
Le Lamac	—	—	Fenyéri M.
Bernard, kertész	—	—	Szentes J.
Scottné	—	—	Komjáthyne.
Miss Bettina, huga	—	—	Szabó Irma.
Lavardens grófné	—	—	F. Csigaházy.
Paulina, az abbé gazdasszonya	—	—	Kiss Irén.

Holnapután, esütörtökön, 1898. márc. 24-én:

„1848.” Hadak utja.

Látványos történeti színmű 7 képben.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

NYILT-TÉR.

Nyilvános kijelentés!

Alulírott fényképészeti műintézet elhatározta, hogy — mielőtt művészileg kitünően kitanított fényképésztől elbocsássa és azokat tovább foglalkoztassa — **rövid időre és csak a visszavonásig**, minden haszon vagy nyereségről lemond.

Szállítunk

csak 7 frt 50 krért értékeknek alig fele, csupán az előállítási árban **egy arczképet életnagyságban**

(mellkép)

diszes, elegáns fekete-arany barock-keretben, melynek valódi értéke legalább 40 frt.

A legszebb alkalmi ajándék!

Ki tehát óhajja, hogy saját, vagy felesége, gyermeke, szüleinek, unokáinak vagy más drága, régen elhalt rokonnak vagy barátjának diszes arczképet elkészítsük, csupán az illetőnek fényképét be kell küldenie, **bármily alakban** és szállítunk 14 nap alatt oly arczképet, mely az érdekeltre valóban a legnagyobb meglepetést gyakorolja.

Az arczkép csomagolását saját árban számítjuk.

Megrendelések a fénykép melléklésével, mely a kész arczképpel sértetlenül visszaküldetik, **csak a visszavonásig** fenti ár mellett utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközölhetnek a

„KOSMOS”

arczképfestő-műintézet által, Bécs, Mariahilferstrasse 116. sz.

Az arczkép legkitünőbb lelkiismeretes kiállításáért és élethű hasonlatáért **teljes jótállást vállalunk.**

Számtalan elismerő- és köszönő iratok nyilvános megtekintés végett mindenkinék rendelkezésre állanak. 176 16-7

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint csődbíróságnak 1315/1898. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint vagyombukott Tannenbaum Dávid csődtömegéhez leltározott még kint levő 118 frtot tevő követelések **f. évi április hó 15-én d. u. 3 órakor**, a debreczeni kir. törvényszék árvaszéki termében megtartandó nyilvános birói árverésen azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetében kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1898. évi márczius hó 18-án.

Dr. Hartstein Lajos,

265-1-1

tömeggondnok.

Haszonbérleti hirdetmény.

A debreczeni izr. hitközség tulajdonát képező Pásti-köz 1568. sz. a. levő Mikvének (ritualis fürdő) és hozzá tartozó lakásnak **1898. május 1-től** kezdődő bérletére ezennel nyilvános árverés hirdetik, mely **1898. évi márczius hó 27-én d. u. 4 órakor** fog megtartatni az izr. hitközség jegyzői hivatalában (N.-Várad-utca 2204.), hol a részletes haszonbérleti feltevélek is megtekinthetők.

Debreczen, 1898. márczius hó 17-én.

271-1-1

Az előjáróság.

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjától.

208.

1898.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város köz-kórháza belgyógyászati osztályánál megüresedett **kisegítő orvosi állásra**, mely állás évi **400 frt** fizetéssel, lakással bent a kórházban, fűtés, világítással és teljes ellátással van összekötve, pályázat hirdetik.

Megjegyeztetik, miszerint ezen orvosi állás ideiglenes kinevezés útján fog betölteni, s a kinevezett orvos állása állandósítására igényt nem tarthat.

Felhívtnak az ezen orvosi állásra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket **hozzám f. évi április hó 15-ének d. u. 5 órájáig** annyival inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1898. márczius 14.

Gróf Degenfeld József

275-1-1

főispán.

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok, n. m.:

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1788. sorszámú ház utáni, mintegy 12 hold **ondódi föld.**

2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanyaépületekkel ellátott **ujosztású föld.**

3. Az ugyanazon és a 3729. számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott, mintegy 2000 négyszögöl területű **postakerti szőlő.**

4. A h.-bözörményi 13787. számú tjkvben foglalt, mintegy 78 hold tagosított réti föld,

eladók.

Értekezhetni Debreczenben, az örökösök megbízottja: **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel, Széchenyi-utca 1778. sz. alatt 215-0-3

Férfi ruhákra

Peruvien, Tricot, Doscin, brassói és gácsi

divatposztók

olcsó szabott drakon kaphatók

Szabó Lajos Fiai

cségnél, 1044

Debreczen, Rózsater.

KEILL-LAKK

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur-fénymáz”

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

236-12-2

Szent-Királyi Tivadar cségnél Debreczenben.

Leonhardi-féle tenták.

Különlegesség: Egyedüli valódi

Anthracententa.

A legjobb

mindennemű könyvek okmányok

és irományok részére.

Továbbá mindennemű író és másoló-tenták.

Színes-tenták, autograf-tenták, hektograph-tenták, folyékony-tus mérnökök és iskolák részére tentá-papok és kivonatok, helyszíntenték, másoló-festék, kézzel írt és géppel nyomott író- és másoló-nyelv és gumai valamint Szécsényi írók

Eau de Labarraque (tentafoltok eltávolítására).

Pecsviaszok és ostyák.

Leonhardi Ágost

Bodenbach Elba mellett, 231

A legtöbb bel- és külföldi írószekereskedésben kaphatók

Törvényileg védve.